

Sygn. akt II CSK 286/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. M. - prowadzącej działalność gospodarczą
pod nazwą "S." w Ł.

przeciwko [...] Bank [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 grudnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 28 października 2014 r., sygn. akt I ACa 1441/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę M.M. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwa S. w Ł. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28 października 2014 r. oddalającego, na skutek apelacji pozwanego [...] B. [...] S.A. w W., powództwo o zapłatę skarżąca uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację juretryczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka. (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie dotychczas niewyjaśnione i nierozwiązane w orzecznictwie, a więc mające walor nowości i służące rozwojowi prawa. Powołanie się na potrzebę jego rozstrzygnięcia wymaga poza sformułowaniem samego zagadnienia nadto przytoczenia związanych z nim konkretnych przepisów prawnych, wskazania dlaczego jest ono istotne oraz przedstawienia argumentacji wskazującej na rozbieżne oceny prawne (m.inn. postanowienia SN: z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 14 lutego 2003 r., z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, nie publ.).

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniom opisanym we wniosku o rozpoznanie skargi kasacyjnej powódki, których przedstawienie ogranicza się do sformułowania kierowanych do Sądu Najwyższego pytań pozostających w opozycji do stanowiska zajętego w zaskarżonym wyroku i zaprezentowania własnej propozycji odpowiedzi na nie.

Odwołanie się w skardze kasacyjnej do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że zachodzi potrzeba wykładni określonego przepisu prawa, którego treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany jego dotychczasowej wykładni albo usunięcia występującej w orzecznictwie rozbieżności. Skarżący powinien więc w pierwszej kolejności wskazać na czym polegają poważne wątpliwości co do wykładni wskazanego przepisu prawa a nadto uzasadnić ich występowanie z odwołaniem się do prezentowanych w doktrynie i judykaturze poglądów w tym zakresie. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia takiej argumentacji.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze od rozważę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.